

Behandling af Sparekommissionens Forslag angaaende Besparelser paa det civile og det militære Omraade. Jeg tror, Regeringens Stilling til Sparekommissionens Forslag ikke just kan betegnes som baaret af Blufærdighed. Men nu faa vi jo at se, hvorledes Regeringen stiller sig til de af os indbragte Forslag om Besparelser indenfor den nuværende Forsvarsordnings Rammer. Den højtærede Finansminister siger, at „der er indenfor Regeringen ingen, der tænker paa at behandle de militære Budgetter anderledes end med den størst mulige Sparsommelighed“. Den højtærede Finansminister siger, at militære Fremstød er der saa sandt ingen, der tænker paa. Jeg tør ikke bygge paa den højtærede Regerings Tankevirkksomhed; jeg maa henholde mig til dens Handlinger. Men desuden, hvordan er det egentlig med Regeringens Tanker? Jeg har forstaaet det saaledes, som at det netop er den Side af den nu regerende Koalition, der har hele Ledelsen, som just har forbeholdt sig Adgang og Frihed til at agitere for et nyt militært Fremstød, nemlig de meget omtalte fremskudte Stillingen. Man har fra den Side udtrykkeligt forbeholdt sig Adgang og Frihed til en saadan Agitation. Jeg forstaaer meget godt, at den højtærede Finansminister ikke i Øjeblikket ønsker at rejse denne Agitation. Men naar Skatterne ere bevilgede og bevilgede saa rigeligt, som den højtærede Finansminister kan naa, saa tror jeg, Forbeholdets Time er kommen. Saa kommer den Time, hvor Forbeholdet skal træde i Virksomhed, og saa vil den Side af Regeringspartiet, som herved støtter sig paa den højtærede Finansminister og den højtærede Konseilspræsident, og som oppe i Landstinget støtter sig paa det ærede Medlem fra Midtbyn, drage ud til Agitation for det nye militære Fremstød, hvortil de have knyttet hele deres politiske Ære. Derfor kan jeg med Grund sige, at min Opfordring til Varsomhed med Hensyn til Skatter ikke bunder i nogen som helst Optimisme. Den indeholder ikke nogen Spaadom om gode Tider. Den siger kun, at Regeringen kan komme igennem med mindre. Men naturligvis, vil man bruge 15 Mill. Kr. regelmæssigt om Aaret til Aktiverhvervelser, vil man ikke spare paa Militærudgifterne, vil man samle Penge til en Række Fremtidsopgaver, som ikke foreligge endnu, og endvidere til et Overskud i Statsskassen udover 30 Mill., saa kan man selvfølgelig ikke bevilge Skatter nok, saa slaar det, jeg anbefaler, selvfølgelig aldeles ikke til.

Maa jeg her have Lov til at gøre en

enkelt Indskudsbemærkning til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), som sagde, at han gerne vilde vide, hvilke Aktiverhvervelser vi vilde anbefale at udskyde, om det var Aktiverhvervelser ude i Landet eller i København. Jeg lykønsker det ærede Medlem til Aabenbaringen af de smukke Tanker, han i saa Henseende sidder inde med. Jeg lykønsker det ærede Medlem til saaledes at have klarlagt sit politiske Indre for os. Thi det ærede Medlem ved jo meget vel, at der ikke fra det Parti, jeg tilhører, lige saa lidt fra noget andet af vore Medlemmer som fra mig, nogen Sinds er fremkommet Opfordringer til dette Ting om at begunstige Hovedstaden i Forhold til det øvrige Land, og jeg tror, det ærede Medlems Opfattelse af sig som Talsmand for hele Landets Interesser overfor visse andre Partier her i Salen er mest egnet til at fremkalde Munterhed. Det ærede Medlem henviser til, hvad der skete under den radikale Regering, idet den skød paa med Bevillingerne til Københavns Personbanegaard. Men det ærede Medlem og hans meget smilende Sidemand (N. P. Jensen), der nikker i dette Øjeblik, bør erindre denne Gerning med Tak. Thi den betyder Muligheden for hurtigere at faa 1 Mill. Kr. ind i Statsskassen fra Københavns Kommune, og den betyder, hvad den højtærede Trafikminister sikkert vil bekendtgøre sin Tilslutning til, Muligheden for at komme til den nuværende Takstforhøjelse. (Slebsager: Var det Motivet?) Det blev udtrykkelig udtalt, at Motivet til at bevilge disse Millioner var Ønsket om at blive færdig saa hurtigt som muligt for hele vort Banevæsens Skyld, og for at Staten kunde faa de Millioner ind i Statsskassen, som den skulde have. Det blev udtrykkelig nævnt den Gang. Naar saa det ærede Medlem ynkede Privatbanerne, som i den Forbindelse kun fik en halv Million, maa det ærede Medlem erindre, at det Finanslovsforslag, hvorpaa denne halve Million var opført, var affattet af den nuværende Finansminister, og at i øvrigt Privatbanerne fik en hel Million, idet en halv Million blev bevilget paa Tillægsbevillingsloven.

Tilbage har jeg kun en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Bevillingen af disse Skatter som midlertidige. Den højtærede Finansminister sagde, at det, han havde anført desangaaende, ikke var imødegaaet. Jo, det er imødegaaet, og det er imødegaaet af den højtærede Finansminister selv i Landstinget den 23. Marts 1911. Enhver af de Indvendinger, der nu frem-